

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Portionum distributio fluxit à jure apostolico. Probatur ex Actis Apostolorum. Præscripta ab iis forma regiminis, sub unius præsidentia. Retente nimirum civili Imperij dispositione in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

ferit à corpore arescat velut rarus qui ab origine sua deflexerit, & in modum rami à trunco & radice recisi marcescat. Ea est doctrina quam D. Cyprianus in diversis epistolarum suarum locis docet, cuius genuinum sensum exposui, quem alij in diversum traxerunt prout varij fuerunt affectus eorum qui loca illa protulerunt.

III. Hæc portionum distributio, quæ diversis Episcopis commissæ sunt, fluxit à jure apostolico. Etenim quando Apostoli fundabant Ecclesiæ, tametsi Episcopo ordinatio conferrent cum impositione manuum omnem potestatem ordinis & jurisdictionis, tamen ei locum assignabant ubi munus suum impleret. Satis manifestè id scriptum est cap. xx. Actorum, ubi legimus Spiritum sanctum constituisse Presbyteros, sive Episcopos, ad regendam gregis certam portionem: *In quo vos Spiritus sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei.* Sed quoniam Ecclesia regenda est juxta unitatem, necessarium fuit instituere ab Apostolis modum quendam communionis inter Episcopos, secundum exemplum à Christo datum in institutione collegij apostolici, quod universum Ecclesia corpus repræsentabat; ideoque præscribenda fuit ab iis forma regiminis, aristocratici nimirum, ita ut unus præsideret. Præclarasunt in hanc rem verba Leonis Papæ I. ex epistola ejus LXXXVIII. *Inter beatissimos Apostolos in similitudine honoris fuit quedam discretio potestatis; & cum omnium par esset electio, uni tamen datum est ut ceteris preminerer. De qua forma Episcoporum etiam orta est distinctio; & magna dispositione provisum est ne omnes sibi omnia vendicarent, sed essent in singulis provinciis singuli quorum inter fratres haberetur prima sententia, & rursus quidam in majoribus urbibus constituti sollicitudinem suscipieren ampliorum, per quos ad beatam Petri sedem universalis Ecclesie cura confluveret.* Observatum id ab Apostolis in infantia Ecclesiæ: qui sapienter in Ecclesia retinuerunt civilem Imperij Romani dispositionem, in quo Dei religio facilius suscepta est quam apud gentes barbaras; adeo ut cum Imperij corpus in provincias tributum esset, orbem quoque & ipsi ecclesiasticum in provincias partiti sint. Rursum cum in Imperio provinciæ contributæ essent cuidam civitati primariae, quæ metropolis dicebatur, apud quam magistratus subiectorum causas judicabant, & quod propterea populi frequentius conveniebant, quod singulari quodam jure ceteræ civitates à matrice penderent, Apostoli itidem Episcopos in civitatibus constituerunt, eo vide-licet ordine, ut penderent ab Episcopo in metropoli sive urbe primaria conlocato.

Hæc est mea sententia circa constitutionem metropoleon; quam cum aliqui Petro & Ecclesiæ Romanæ acceptam referri debere censeant, alij ex jure divino descendisse, quidam tamen ad verutam Ecclesiæ consuetudinem referunt. Temperamentilo-
co esse potest vera sententia, nimirum, consilium illud generale distribuendi episcopatus in provincias & metropoles ex traditio-
ne apostolica esse, cujus clara documenta extant in sacra scriptura, sed executionem,
& in tot provincias sectionem, ex consuetu-
dine ecclesiastica fluxisse.

IV. Igitur duo quædam docui, desumpta ex ipsis sacrae scripturae verbis. Ac pri-
mum quidem scripti, Apostolos orbem ecclæsticum in provincias distribuisse, ad exemplum dispositionis civilis quæ per illas tempestates vigebat in Imperio. Sententiam illam luculenter probamus auctoritate sanctorum Petri & Pauli: quorum primus, cum destinatus fuisset ad erudiendos Iudeos, jámque in Iudea evangelium prædicasset, curam suam convertit ad Iudeos, tum pri-
mæ dispersionis, tum secundæ, quos Hellenistas aut Greccanicos ideo vocari mos erat quod dispersi essent in provinciis Græcorum sive gentilium. Abiit itaque Alexandriam, quæ Ægypti metropolis erat, & in qua habitabant Iudei secundæ dispersionis; institutusque illic Episcopo Marco Evangelista, Antiochiam profectus est, atque hinc Babylonem, ubi degebat hereditarius Patriarcha Iudeorum primæ dispersionis. Ea in urbe constitutus scripsit epistolam pri-
mam canonicanam; ut patet ex subscriptione, quæ sic habet: *Salutat vos Ecclesia que est ba-
bylone.* Tametsi enim veteres existimaverint D. Petrum vocabulo Babylonis significasse urbem Romanam, probabilis est Scaligeri conjectura, qui ex ipsa Babylone scriptam à Petro putat epistolam hanc ad Iudeos disperitos qui habitabant in provinciis quarum synagogæ pendascent à Patriarcha Babylonicæ. Vt cunque se res habeat, constat eam esse datam ad novos Christianos dispersionis provinciarum Ponti, Galatiae, Cappadociae, Bithyniae, & Asiae, id est, Christianis totidem provinciarum Imperij Romani. Patet igitur principem Apostolorum Christianos per provincias compellassem; atque id eò magis placet, quod distributio illa in his regionibus perseveraverit primis Ecclesiæ seculis. Quippe semper habuimus provinciam Bithyniam, in qua Nicomedia metropolis, provinciam Cappadociam, cuius metropolis erat Cæsarea, provinciam Ponti, & metropolim ejus Amaseam, provinciam denique Asię proconsularis, cuius metropolis